

Økonomiske og administrative konsekvenser

Det må forventes, at en samling af de kompenserende arbejdsmarkedspolitiske foranstaltninger for personer med et handicap vil kunne føre til en øget anvendelse af de kompenserende ordninger. Iværksættelsen af forsøget med en isbryderordning for nyuddannede personer med et handicap vil også kunne betyde øget anvendelse af de kompenserende ordninger. Det forventes dog ikke, at samlingen vil medføre væsentlige merudgifter eller væsentlig øget administration.

*Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser**Til § 1*

Formålet med loven er, at personer med handicap skal have samme erhvervsmuligheder som personer uden et handicap. Med det formål at styrke og stimulere handicappedes lige muligheder på et foranderligt arbejdsmarked bygger loven på princippet om arbejdsmæssig ligestilling gennem compensation for de individuelle eller omgivelsesbestemte konsekvenser af funktionsnedsættelsen og gennem udvikling og vedligeholdelse af den enkelte erhvervskompetence.

Til § 2

Der er ikke med lovforslaget tilsigtet ændringer i den hidtidige personkreds. Afgørelsen af, om en funktionsnedsættelse giver mulighed for compensation, vil fortsat kunne træffes af Arbejdsformidlingen uden inddragelse af sagkyndige, herunder læger, men med en vurdering af den pågældendes muligheder på arbejdsmarkedet.

Til § 3

Bemyndigelsen til arbejdsministeren til at fastsætte regler om fortrinsadgang til visse offentligt regulerede beskæftigelser for personer, der på grund af handicap har vanskeligt ved at få beskæftigelse på det almindelige arbejdsmarked, findes nu i § 30 i lov om social bistand. Med lovforslaget foreslås bemyndigelsen flyttet og moderniseret. På opfordring fra Det Centrale Handicapråd og Center for Ligebehandling af handicappede foreslås det, at bemyndigelsens rækkevidde begrænses, således at der er alene er fortrinsadgang, hvis den handicappede er lige så kvalificeret, som de øvrige ansøgere.

Efter de gældende regler er der også bemyndigelse til at fastsætte regler om fortrinsadgang, hvis den handicappede er næsten lige så kvalificeret, som de øvri-

ge ansøgere. Det er rådets og centerets opfattelse, at ordet »næsten« har givet anledning til, at mange handicappede ikke har ønsket at anvende fortrinsretten.

Til § 4

Personkredsen svarer til den personkreds, der efter § 2 kan få personlig assistance efter den gældende lov om personlig assistance til handicappede i erhverv, som ændret ved lov nr. 203 af 29. marts 1995.

Til § 5

Der er tale om en videreførelse af stillingskategorierne i den hidtidige § 2a i lov om personlig assistance til handicappede i erhverv. Der kan således fortsat ydes personlig assistance under beskæftigelse i jobtræning, puljejob m.v.

Med lov nr. 203 af 29. marts 1995 om ændring af lov om personlig assistance til handicappede i erhverv skete der en udvidelse af målgruppen for lov om personlig assistance til handicappede, således at der også kunne ydes tilskud til personlig assistance til personer ansat i individuelt beskyttede stillinger efter Socialministeriets 1/3- og 50/50-ordninger og i individuel jobtræning jf. kapitel 9 i lov om en aktiv arbejdsmarkedspolitik. Ændringen var en udmøntning af aftalen om satspuljereguleringspuljen for 1995.

Som følge af ændringerne af lov om social bistand, hvorefter betegnelserne for individuelt beskyttede stillinger efter socialministeriets 50/50- og 1/3-ordninger ændres til henholdsvis fleksjob og til skånejob til personer, som modtager social pension, foreslås det, at henholdsvis fleksjob og skånejob til personer, som modtager social pension, indsættes i den foreslåede § 5 i stedet for. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 18.

Til § 6

Ordlyden foreslås ændret i forhold til den gældende § 3 i lov om personlig assistance til handicappede i erhverv. Det foreslås, at den personlige assistent kan bistå den handicappede person med de arbejdsfunktioner, der er en naturlig følge af ansættelsen, og der vil således kunne ydes personlig assistance til udførelse af hvervet som tillidsrepræsentant.

Det foreslås præciseret, at der kun kan ydes personlig assistance, hvis handicappet i øvrigt er foreneligt med den pågældendes erhverv. De praktiske arbejdsfunktioner, som den personlige assistent kan bistå med, skal ses i modsætning til de indholdsmæssige